

עד ששלח את הגבאי שילך לראות בהאכסניות האם לא יש שם איזה איש שבא אצלו, והגבאי הלך וחיפש עד שמצא איש אחד והביאו לרבינו ^{רה"ח 1234567} תיכף, והאיש ההוא בא ונתן לרבינו הק' הפתקאות והפדיונים ששלחו עמו אנשי עירו, ותיכף שלח רבינו הק' את המעות לעניים ואמר מפני זה לא הייתי יכול לישן שהיה לי מעות אצל האיש הזה שהמעות היו שלי, ואח"כ הלך לישן וכ"ז הרגיש ברוח קדשו. ורבינו ז"ל ישב במנוחה בפרימישלאן עד שקפץ עליו רוגזו של המסור שכנא דריי, והאיש ההוא הלשין גם על רבינו הק' והציק לו מאד, וכששאלו תלמידיו את רבינו הק' למה לא יבער אותו רשע, אמר גם רשע ליום רעה טעמי ונימוקי עמי שלא ארצה לקללו, אבל אקוה כי ילקט עצמות תחת שלחן בניי (וכן היה כי אחרי פטירת רבינו הק' שהתחיל חתנו הה"ק ר' אברהםמטשי ממיקילאיוב ז"ל לנהוג נשיאותו במיקילאיוב, בא כל שבת לסעודה שלישית כלב שחור א' ולקט העצמות תחת השלחן, וכאשר רצו החסידים לגרשו לא הניחם הה"ק ר' אברהםמטשי ז"ל וקרא אותו שכנא דריי) ורבינו הק' סבל ממנו הרבה והוכרח לעקור דירתו איזה זמן מפרימישלאן לעיר ליפקאן שדר שם שלש שנים, אבל גם שם לא מצא מנוח כי שם לא הכירו אותו כי היה מדינה אחרת, ולא ידעו צדקתו וקדושתו ודרכי אבותיו הקדושים, ולא היו רגילים לשמוע רוח הקודש באתגליא, וביחוד הי' שם חסידי הה"ק אוהב ישראל מאפטא זי"ע, והתחילו בדלטוריות עליו לפני רבם הק' מאפטא, אולם לא עלתה להם יפה כי נכוו בגחלתו.

פעם אחד בא רבינו הק' מאפטא זי"ע לליפקאן על ש"ק א' וספרו חסידיו לרבם הק' כי הרב ר' מאיר הדר בכאן אינו אוכל משחיטת השו"ב שלהם, ואומר גם לכל הסרים למשמעתו שלא יאכלו והוציא לעז על השו"ב כי הוא בעל עבירה ר"ל בלא עדים והוכחה ועל ידי זה היתה מריבה בין אנשי העיר, וכאשר בא רבינו הק' לקבל שלום מהה"ק זי"ע הסיבו אתו כל מתנגדיו ובראשם השו"ב

ובאו